

РОЗДІЛ 5

ШЛЯХИ СТВОРЕННЯ НЕДИСКРИМІНАЦІЙНОГО ЕГАЛІТАРНО-ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ ДО ВОЛОНТЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ЗАСАДАХ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ

Ганна БОНДАРЕНКО
Ніжинський державний університет
імені Миколи Гоголя,
bondarenko_mk@online.ua

Проблема гендерної компетентності майбутнього соціального працівника набуває в останні роки все більшої актуальності у зв'язку з прийняттям Україною курсу на вирішення соціальних проблем населення і необхідністю підготовки компетентних фахівців для роботи у відповідній галузі. Зміни в економіці, політиці, культурі спонукають до реформування процесу підготовки кваліфікованих кадрів, здатних до творчого вирішення професійних завдань, застосування новітніх технологій, партнерської взаємодії, яка базується на принципах гендерної рівності. Кадрове забезпечення закладів соціальної сфери не відповідає вимогам сьогодення і вимагає високого рівня професійної підготовки з різних напрямів, зокрема, волонтерського.

Саме тому в Україні останнім часом активно стимулюється благодійна діяльність та розвивається волонтерський, у тому числі серед студентства, рух. Таким чином, майбутні фахівці соціальної сфери стають повноправними суб'єктами соціальної роботи. Освітнє середовище вузу має найкращі можливості для розвитку волонтерського руху та популяризації різних видів волонтерської діяльності серед студентської молоді обох статей. Постає необхідність використання таких організаційних форм роботи з майбутніми фахівцями соціальної сфери, які б дозволили активно самостійно включатися і швидко реагувати на запити громади щодо волонтерської підтримки.

Різноманіття напрямів, форм і методів волонтерської діяльності відкриває широкі перспективи для активізації духовного, інтелектуального та культурного потенціалу молоді; усвідомлення майбутніми соціальними працівниками місця і ролі волонтерської роботи як засобу особистісного розвитку та самореалізації; самовизначення та самоствердження, як способу надання допомоги людям, які її потребують; саморозвитку та професійного становлення, незважаючи на стать.

Досліджуючи це питання, погоджуємося з думкою вченої Т. Голованової, що найбільш ефективною формою, яка враховує принципи гендерної рівності в умовах підготовки майбутніх фахівців, є проектування «ситуацій успіху», здійснених за

алгоритмом, де фіксуються етапи гендерного розвитку студентів і студенток, враховуються зручні моменти для заохочувальних індивідуальних бесід, проводяться урочисті збори у формі заохочувальних діалогів, здійснюється максимальна персоніфікація групових успіхів, відзначаються кожний учасник і учасниця, розвиваються базові сфери – емоційна й моральна [1].

У практичній позааудиторній волонтерській діяльності це має позитивний вплив на розвиток компетентностей майбутнього випускника вузу спеціальності «соціальна робота». Неодноразово волонтери та волонтерки групи «ЧАС ДЛЯ НАС», яка діє при кафедрі соціальної педагогіки та соціальної роботи, відзначалися подяками, грамотами та нагородами на рівні факультету психології та соціальної роботи Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя, Ніжинської об'єднаної територіальної громади.

Таким чином, врахування гендерного підходу під час залучення студентства до волонтерської роботи допомагає молоді долати гендерні стереотипи, вчить розуміти, що такі якості як: професійність, самостійність, впевненість, сміливість і чуйність, турбота і тактовність, доброта і милосердя є цінними і важливими рисами для осіб обох статей.

Література

1. Голованова Т. П. Теорія і практика формування гендерної рівності студентської молоді : монографія. Запоріжжя : Запорізький національний університет. 2007. 338 с.

УСВІДОМЛЕНЕ БАТЬКІВСТВО ЯК ОСНОВА ЗДОРОВОЇ НАЦІЇ

Марина ВАСИЛЬЄВА-ХАЛАТНИКОВА
Київський національний університет
імені Тараса Шевченка,
mv0669781504@gmail.com

Усвідомлене батьківство – це взаємодія батьків чи осіб, які їх замінюють, між собою, іншими членами сім'ї, включаючи дітей, результатом якого є створення найбільш сприятливих умов для повноцінного, гармонійного розвитку дитини.

Розвинена форма батьківства характеризується відносною стабільністю й реалізується в узгодженості між батьками, їх спільними поглядами на батьківство. Ця форма батьківства включає такі компоненти:

1. *Ціннісні орієнтації* які об'єднують людей в сім'ю й створюють перспективи для її розвитку.

2. *Батьківські установки та сподівання.* Батьківські установки – погляд на роль батька або матері, які поєднують, в тому числі, і репродуктивну установку, засновану на когнітивному та поведінковому компонентах.

3. *Батьківське ставлення* є відносно стійким явищем, що включає знання та уявлення про способи взаємодії з дитиною, різні елементи емоційних оцінок і